

Becsüld Az Időset

Segítsd, ha botladozva jár,
Segítsd, ha szava elakad,
Ha gyöngeségét előtted feltárja,
-segítsd tetteiddel,-
S legyen hozzá szavad!

Hallgasd ha mesélni kezd
Múltja történetét.
Emléke olykor megtapad,
S százszor ismétli még.

Már elfelejti néha
Mi volt, a tegnapot,
De pontosan meséli néked
-órara, és percre-
A rég elmúlt napot.

Mikor fogy az idő,
Egyre jobban szalad.
Fiatalon bezzeg
Az idő nem halad.

A ráncok csak gyűlnek,
Nem volt idő élni.

Elég volt felnőni,
Dolgozni, s remélni.

Görnyedve loholni,
Sok-sok áldozattal.
Téged felnevelni,
-mindent érted tenni-
Még nem szűnő harccal.

Elmúlt a kikelet,
Lassan fogy az erő,
De űzen az élet,
Az örök rendező.

Új érzelmek jönnek
Szabadságot hozva,
Örömet rajzolva
Majd az öreg korba.

Frissen vasalt ráncok
Vidám sóvárgással
Játékkaput nyitnak
-gyermekként mulatni-
Még az unokákkal.

Lelkében öregszik

Gyorsabban az ember,
Ha elveti álmát,
-céljairól lemond,
s könnyedén megbékél-
A tétlen szereppel.

Bölcs előrelátás,
Kevesebb indulat,
Ösztönök helyett
A lélek mutat utat.

Testet, és az elmét
Nem kell veszni hagyni.
Olvasni, mozogni
-lehet az orvosság-
Ifjúnak maradni.

Tiszteld, és becsüld meg
Az aggot, s Időset.
Tedd meg most érte,
-mit gyermek korodban-
Ő megtett teérted!

Manila, 2017. 10. 01-én
B.J.GY.